ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

10
ЖОВТЕНЬ
1987





7 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ КОНСТИТУЦІЇ СРСР

Вірш Вадима КРИЩЕНКА

НАШ ДІМ

Дім наш — рідна хата
І зелене поле,
Й стежечка до саду
Діда Петруся,
Дитсадок і школа,
І усе довкола...
Дім наш — неозора
Батьківщина вся.



„МАЛЯТКО" з ТЮМЕНІ

Написав Святослав МАРІУЦ

Якщо рано-вранці сісти в Києві на швидкокрилий літак і без упину летіти на схід сонця, то десь під обід ви дістанетесь до далекого сибірського краю — Тюмені.

Літо в Тюмені зовсім коротке, а зима довга і люта. Тому Тюмень називають суворою і непривітною.

Однак у надрах тюменської землі сховано безліч скарбів. Це і вугілля, й залізо, й нафта. А без них, як ви знаєте, нашому господарству не обійтися.

От і їдуть з усіх-усюд до Тюмені люди. Серед голої тундри чи дрімучої тайги вони будують нові міста, прокладають залізниці, споруджують електростанції, ведуть розвідку, де залягають корисні копалини.

Намалювала Марина КИЇВСЬКА





Рідний дім малят із Ноябрська.

Багато в Тюмені посланців і з України. Вони вимандровують сюди цілими сім'ями. Саме через це на одній з околиць нового міста Ноябрська і виник дитячий садочок з українською назвою — «Малятко».

Крізь ошатні різьблені ворота заходимо на територію садочка. Тут велике подвір'я, гарно обладнаний ігровий майданчик. А поряд — світлі просторі корпуси.

Всі вихователі й вихованці «Малятка» — гостинні, щедрі та привітні. В садочку дуже люблять веселі ігри та розваги. Часто співають українських пісень. А гостей своїх обов'язково зустрічають хлібом-сіллю на барвистому вишиваному рушнику.

Фото автора



Місцеві жителі-оленярі.



Хліб-сіль для гостей — давній український звичай.

Малюнки дітей із тюменського «Малятка».









ЖУРАВЛІ

Написав Євген ШМОРГУН

Над Інниною хатою летять журавлі. Стомилися, зголодніли, бо з далекої півночі та аж у теплі краї летять. Сипнула Інна хлібних крихіт на подвір'ї:

— Спускайтеся, журавлики, пообідайте!

А ті не сідають. Пролітають на спочинок ген-ген під осінній ліс, на болото.

Засмутилася Інна. «Які нетямущі журавлі! — думає собі.— Залишаться голодні. Бо ж на тому болоті навіть трава вижовкла».

А журавлі згори: «Курли! Курли!» І летять собі далі.

Якби знала Інна їхню мову, то не засмучувалася б. Адже журавлі не просто курличуть, а розмовляють один з одним.

«Погляньте, он маленька дівчинка нас обідати запрошує»,— ска-



зав один птах.
«Справді запрошує!» — підхопив другий.
А вожак голосно, як тільки міг, закурликав:
«Спасибі тобі, дівчинко! Ми вже на болоті пообідаєм.— Та помітивши, що Інна засмутилася, гукнув бадьоро: — Це тільки так здається, що на болоті зараз їжі ніякої. А насправді там всяка-всячина. І запізнілі чорниці ще гойдаються на стеблах, і брусниці жаріють повсюди. А які смачні ягоди журавлини! Недарма ми їм своє ім'я подарували».
Не розуміє Інна журавлиної мови. Стоїть мовчки на подвір'ї, проводжає птахів поглядом.
А журавлі вгорі: «Курли! Курли! Прощай, люба дівчинко, до весни!» І летять-пролітають...

Намалювала Любов СЕРГЄЄВА

Вірш Володимира СЕНЦОВСЬКОГО

ОСІНЬ

Сповістили в лісі лосі,
Що з'явилась швачка-осінь,
Поселилася під дубом,
Всім на зиму шиє шуби.

Вірш Лариси ПЕРЕВАЛОВОЇ

КЛЕНОВИЙ ЛИСТОЧОК

В дупло на зиму заховалась білка,
Ліс почорнів, лише один листочок
Вхопився міцно за кленову гілку
І розтулити кулачка не хоче.

Малюнок Олени АГАМЯН




Григорій Різник
Пригоди
МАЛЯТКА


— Привіт, друже Малятку!
1


— Калинко! У кімнаті — невидимка. Він зі мною привітався, а я його не бачу.
2


— Це для тебе сюрприз. Зараз покажу...
3


— Ось він! Його привезли з Африки.
— Ура! Папужка!
4


Сіли вони дивитися телепередачу
— Ну, й цікаво!
5


— Стій! Руки вгору!
6


Вранці Малятко й Калинка пішли до лісу по гриби.
— Глянь, і папужка з нами.
Йому нудно самому.
7


— Калинко, он браконьєр! І цілиться в оленя.
— Ой!
8


— Що робити?
9


— Стій! Руки вгору!
10



Гіркий апельсин

Написав Микола СТЕЦЕНКО

Оленка сиділа на перелазі й тримала щось схоже на маленьку переспілу диньку.

— Що це в тебе? — підбіг Сергійко.

— Хіба ти не бачиш? — буркнула Оленка.

— Мандаринка! Така, як мені татко з міста привозив. Пам'ятаєш? Я й тобі давав...

— От і не вгадав!

— А що ж?

— А-пель-син-ка! — сказала дівчинка, і рожева скибочка сховалась у неї в роті.

— Дай і мені покуштувати,— попросив хлопчик.

— Вона недобра. Гірка й кисла.

— Та нічого, дай хоч одну скибочку.

— Кажу тобі, що вона погана,— відказала Оленка і скочила з перелазу.

У цю ж мить апельсин вислизнув з Оленчиних рук і покотився прямо в калюжу. Дівчинка ойкнула й заплакала.

— Чого ж ти плачеш? — здивувався Сергійко.— Вона ж погана!





Молдавські народні пісеньки

Загадки Бориса Крапчана

ТАНОК

Грає в лузі ріжок.
Всі подалися в танок.
Кожен,
Хто чесно трудився,
В нашім танку звеселився.

Весь він у смужечку, як зебренятко.
Раді йому і хлоп'ятка, й дівчатка.
Диням рідня цей бокань-веселун.
А хто він, вгадали?
Та звісно ж, ...

Невидюща вдень — це ясно! —
З блюдце в неї голова,
В темінь бачить все прекрасно,
Ну, а звуть її .... .

Он вона яка —
Розбійниця морська! —
Всіх би проковтнула
Ненаситна ..... .

Малюнки Наталі КОРНЄЄВОЇ

Шапки

Написав Діонісе БЕДЕРЕУ

Як повіяло восени холодом, згадав один чоловік, що нема в нього шапки. Купив він сукна. Та стільки, аби вистачило на шапку. Побіг до кравця.

— Поший мені шапку,— просить.— Воно, взагалі, одної замало. От якби дві.

— Воля твоя,— каже кравець.— Можна й дві.

— А три?

— Та хоч десять.

Чоловік не знав, як кравцеві й дякувати.

— Ший,— каже,— десять.— І, задоволений, подався додому.

От минув якийсь там час. Приходить чоловік до кравця по шапки. А той дістав їх із скрині, надяг на кожен із своїх десяти пальців і показує чоловікові:

— Глянь, які ловкі! Одна в одну вийшли.

— Так-то воно так,— пробурмотів чоловік.— Але як же вони нализуть мені на голову?

— Ну, то вже твоя турбота,— сказав кравець.— З того сукна, яке ти мені приніс, хотів ти десять шапок, от всі десять і маєш.



ДО 65-РІЧЧЯ УТВОРЕННЯ СРСР

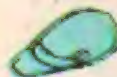
МОЛДАВІЯ

Слава й гордість Молдавії — ріка Дністер. Якщо мандрувати за течією, то Дністер поведе тебе через гори й долини, по полях, садах, виноградниках. І ти побачиш увесь квітучий молдавський край. Важко уявити Молдавію без Дністра, без щедрих дарів її землі, стародавніх легенд, танців і пісень.

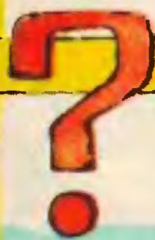
ДЗВІНОЧОК



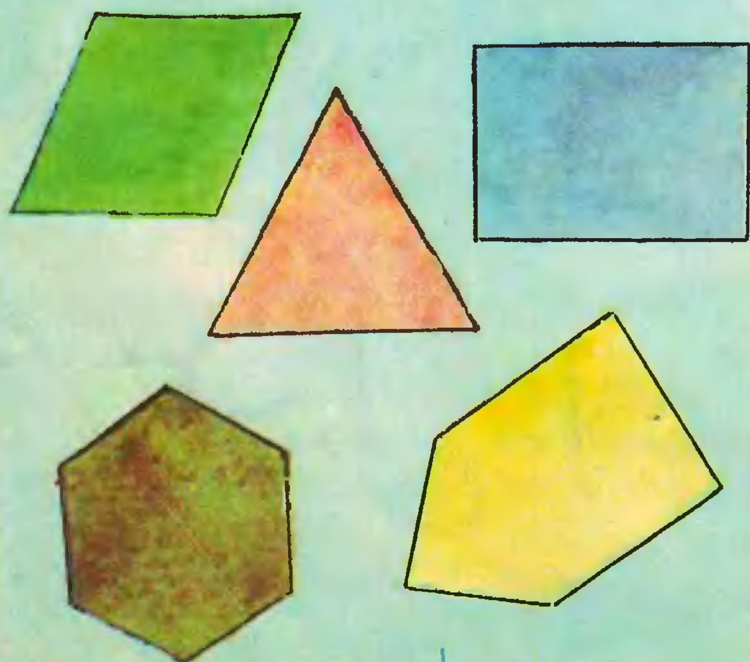



Роздивися спочатку предмети, зображені у клітинках, а потім розшукай їх на великому малюнку.



СКАЖИ, СКІЛЬКИ КУТІВ МАЄ КОЖНА ФІГУРА?



ЯКІ З ЦИХ РЕЧЕЙ ЕЛЕКТРИЧНІ?





Написав Олександр БРОДСЬКИЙ

Раз, два, три, чотири, п'ять —
Став я друзів рахувать:
Грицць, Мишко та Ігорок,
Два Миколки, Васильок,
Кость, Данилко, Іванець...
Та і це ще не кінець:
В мене друзів стільки всіх,
Що й злічити годі їх!

З російської. Переклала Лідія КОМПАНІЄЦЬ



Написав Микола ЗАЄЦЬ

Півдня працював павучок,
Наткав павутинок пучок,
Почав помаленьку привчати
Панчішки плести павучаток.

Скільки разів у скоромовці вживається буква «П»?

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р. Київ.
Ордена «Знак Пошани» видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».

МАЛЫШОК № 10 (334) 1987
Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста
(На украинском языке)
Основан в 1960 г.
Ордена «Знак Почета» издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь».
Адрес редакции: 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.
Тел. 446-58-82, 441-04-75.

Здано до набору 17.07.87.
Підписано до друку 24.08.87.
Формат видання $84 \times 106^1/_{16}$.
Друк офсетний.
Умов. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Обл. вид. арк. 2,67.
Тираж 654500 пр. Зам. 7-247.

Поліграфкомбінат ЦК ЛКСМ України «Молодь» ордена Трудового Червоного Прапора видавничо-поліграфічного об'єднання ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Київ-119, вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат ЦК ЛКСМ Украины «Молодь» ордена Трудового Красного Знамени издательско-полиграфического объединения ЦК ВЛКСМ «Молодая гвардия».
252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.
Малюнок на обкладинці Якима Левича.
Макет Наталі Корнеєвої.

Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад»


Наша адреса:
252119, Київ-119,
вул. Пархоменка, 38—44.
Журнал «Малятко».

20 к.
Індекс 74304



Незабаром наша країна відзначатиме велике свято Жовтня. Всі радянські люди готуються зустріти його славними трудовими подарунками. Не лишилися осторонь і дівчатка й хлопчики із Львівського дитячого будинку, який називається «Наш затишний дім». Вони підготували святковий концерт і цікаву виставку своїх малюнків. Ось кілька їхніх робіт.



Малюнок Юрасика Бугіля



Малюнок Зоряни Форошівської



Малюнок Сергійка Ткачука



Малюнок Сергійка Жука